

MUISTIO

Asia: **Muistio täysistunnosta**
– Bryssel 23. ja 24.5.2002¹

I Täysistunnon avaus

1. Valmistelukunnan puheenjohtaja Valéry Giscard d'Estaing avasi istunnon. Häntä avustivat varapuheenjohtajat Giuliano Amato ja Jean Luc Dehaene.

Puheenjohtaja korosti, että valmistelukunnassa käydyissä ensimmäisissä keskusteluissa oli havaittavissa sekaannusta siitä, mitä ovat unionin tehtävät ja millä tavalla kyseiset tehtävät toteutetaan. Tämä johtunee suurelta osin niiden tekstien suuresta määrästä, joissa tehtäviä kuvataan (perussopimukset, liitteet, muut tekstit jne.) ja jotka muodostavat monimutkaisen ja vaikeasti ymmärrettävän kokonaisuuden.

2. Tämän jälkeen puheenjohtaja ilmaisi tyytyväisyytensä komission 22.5. tekemään tärkeään ja myönteiseen esitykseen, jota valmistelukunta tulee tarkastelemaan huolellisesti yhdessä kaikkien muiden esitysten kanssa. Puheenjohtaja huomautti myöhemmin (istuntoa jatkettaessa 23.5. aamulla), että komission puheenjohtaja Romano Prodi on ilmoittanut hänelle komission aikomuksesta esittää toimielimiä koskeva asiakirja elokuun lopussa tai syyskuussa ja että komission puheenjohtaja Prodi on ilmoittanut voivansa saapua johonkin täysistuntoon keskustelemaan valmistelukunnan jäsenten kanssa.
3. Puheenjohtaja ilmaisi myös tyytyväisyytensä siihen, että Euroopan parlamentti on antanut päätöslauselman unionin toimivaltaa koskevasta Lamassouren raportista.

---

¹ Täysistunnon täydellinen istuntoselostus on verkossa osoitteessa www.european-convention.eu.int

4. Vastauksena pyyntöihin käsitellä toimielimiä koskevaa kysymystä varhaisemmassa vaiheessa puheenjohtaja ilmoitti, että tätä kysymystä tarkastellaan sen jälkeen kun kuulemisvaihe ja unionin tehtävien tarkastelu on päättynyt, koska toimielimet määritellään tehtävien kautta eikä päinvastoin niin että toimielimet päättäisivät tehtävistä.
5. Työskentelyn osalta puheenjohtaja ilmoitti, että valmistelukunnan työtahti tulee kiihtymään. Hän ilmoitti kolmesta uutuudesta:
- ensimmäisten työryhmien perustaminen (katso jäljempänä oleva III kohta)
  - sinisten korttien käytäntöä (minuutin pituinen puheenvuoro vastauksena pääpuheenvuoroon) täydennetään ottamalla käyttöön oikeus minuutin pituiseen repliikkipuheenvuoroon (osoitettava vihreällä kortilla) varsinaisen puhujan tukemiseksi
  - iltapäivällä pidetään lyhyt tauko, jonka aikana valmistelukunnan jäsenet voivat keskustella keskenään.

II Unionin tehtävien menestyksellinen suorittaminen: tehokkuus ja legitimiys

6. Puheenjohtaja avasi keskustelun palauttamalla mieleen, että se on jatkoa edelliselle istunnolle, jonka aikana valmistelukunta oli tuonut esiin useita periaatteita ja osoittanut joitain painopisteitä ja suuntaviivoja, joiden mukaisesti olisi määriteltävä ne tehtävät, joista unioni huolehtii tai joista sen tulisi huolehtia. Nyt oli tarkoitus käsitellä näitä periaatteita ja suuntaviivoja yksityiskohtaisemmin siten, että tarkasteltaisiin sitä, vastaako nykyinen toimivallan jako unionin tehtäviä sellaisina kuin valmistelukunta ne määrittelee, sekä sitä, kuinka voidaan varmistaa, että tätä toimivaltaa käytetään mahdollisimman legitimiä ja tehokkaasti.

Puheenjohtaja palautti mieleen, että valmistelukunta oli saanut keskustelujen pohjaksi useita asiakirjoja: muistio (CONV 47/02) unionin ja jäsenvaltioiden välisestä toimivallan jaosta, toinen muistio (CONV 50/02) välineistä ja päätöksentekomenettelyistä, joiden avulla unioni käyttää toimivaltaansa, sekä ilmoitus (CONV 54/02), joka sisältää kyselylomakkeen, jonka tarkoituksena on jäsentää keskustelua.

Tätä kohtaa koskevassa keskustelussa keskitytään kolmeen suureen aiheeseen:

a) Toimivallan jako

7. Tähän liittyvät kysymykset siitä, vastaako nykyinen toimivallan jakojärjestelmä Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden välillä unionin tehtäviä sellaisina kuin valmistelukunta on ne määritellyt, olisiko järjestelmää selvennettävä entisestään ja kuinka voidaan varmistaa tämän jaon ja erityisesti toissijaisuusperiaatteen noudattaminen.

Puhujien suuri enemmistö katsoi, että unionin toimivalta vastaa periaatteessa sen tehtäviä, mutta toimivallan jakojärjestelmää olisi selvennettävä entisestään ja siten vahvistettava toimivaltaa tietyillä aloilla.

8. Niiden alojen osalta, joilla unionin toimivaltaa olisi vahvistettava, valmistelukunnan jäsenistä suuri osa mainitsi yhteisen ulkopoliitiikan ja erityisesti sen, että Euroopan olisi puhuttava yhdellä äänellä, sekä vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvaa aluetta koskevan politiikan erityisesti silloin, kun tarvitaan rajat ylittävää toimintaa. Mainittiin myös, että olisi tarpeellista antaa Europolille operationaalisia toimivaltuuksia sisällyttämällä perustamissopimukseen tätä koskeva määräys, ja että Europolin parlamentaarinen ja oikeudellinen valvonta olisi tärkeää.

Useat jäsenet mainitsivat, että rahaliiton välittömänä seurauksena tarvitaan talouspolitiikkojen parempaa yhteensovittamista. Toiset korostivat, ettei sosiaalipolitiikkaa ja työllisyyttä pidä pitää tästä erillään.

9. Toimivallan jakojärjestelmän selventämisen osalta puhujien suuri enemmistö korosti, että kansalaisten olisi voitava tietää "kuka vastaa mistäkin" Euroopan unionissa, ja kyseiset puhujat kannattivat selkeämpää ja toimivampaa toimivallan kuvausta. He korostivat kuitenkin, että tämä selventäminen ei saa johtaa kyseisen järjestelmän muuttamiseen eikä toimivaltaa koskevan positiivisen tai negatiivisen luettelon laatimiseen.

Tämän selventämisen toteuttamiseksi esitettiin useita vaihtoehtoja:

- sisällytetään perustamissopimukseen määräys, jossa täsmennetään, että toimivalta kuuluu jäsenvaltioille lukuun ottamatta tapauksia, joissa se on annettu unionille
- tehdään perustamissopimuksessa selkeämpi ero toimivallan eri luokkien välille
- laaditaan unionin tavoitteita koskevat perussopimusten artiklat uudelleen niiden selventämiseksi
- selvennetään unionin lainsäädäntövaltaa ja täytäntöönpanovaltaa
- muistutetaan EY:n perustamissopimuksen 94, 95 ja 308 artiklassa yhteisöjen tuomioistuimen näiden määräysten käytölle vahvistamista rajoista

10. Valmistelukunnan jäsenet korostivat tarvetta vahvistaa toimivallan jakoa ja toissijaisuutta koskevien periaatteiden noudattamisen poliittista valvontaa. Useat katsoivat, että tämän valvonnan olisi oltava luonteeltaan pääasiassa parlamentaarista. Tässä yhteydessä esitettiin joukko ajatuksia:

- Tarve vahvistaa kansallisten parlamenttien harjoittamaa hallitukseen kohdistuvaa valvontaa silloin, kun hallitus vahvistaa kantansa yhteisöä koskevaan kysymykseen.
- Perustetaan järjestely, jonka avulla vahvistetaan kansallisten parlamenttien harjoittamaa valvontaa, joka liittyy toimivallan jakoa ja toissijaisuutta koskevien periaatteiden noudattamiseen yhteisön päätöksentekoprosessissa. Keskusteltiin siitä, pitäisikö tähän järjestelyyn sisältyä ainoastaan kansalliset parlamentit vai pitäisikö sen olla kokoonpanoltaan laajempi. Jotkut viittasivat kansallisten parlamenttien ja Euroopan parlamentin välisen yhteistyöelimen COSACin mahdolliseen asemaan tässä yhteydessä. Otettiin myös esille kysymys siitä, millaiset valtuudet tälle järjestelylle olisi annettava.

- Tarvitaan toimielinten "itsesääntelyä" koko lainsäädäntömenettelyn ajan. Korostettiin sitä merkittävää asemaa, joka komissiolla voi aloiteoikeuden puitteissa olla tässä yhteydessä.
- TuomioistuINVALVONNAN osalta osa valmistelukunnan jäsenistä halusi, että yhteisöjen tuomioistuimen harjoittamaa valvontaa vahvistetaan. Jotkut pitivät tarpeellisenä sitä, että yhteisöjen tuomioistuimeen perustetaan jaosto, joka vastaa erityisesti toimivallan jakoa ja toissijaisuutta koskevien periaatteiden noudattamiseen liittyvistä kysymyksistä. Keskusteltiin myös siitä, olisiko laajennettava oikeutta viedä asia yhteisöjen tuomioistuimeen toimivallan jakoa ja toissijaisuutta koskevien periaatteiden noudattamisen osalta. Jotkut valmistelukunnan jäsenistä ilmoittivat suhtautuvansa myönteisesti siihen, että tämä oikeus annetaan kansallisille parlamenteille. Eräät jäsenet viittaisivat lainsäädäntövaltaa käyttäviin alueisiin tai alueiden komiteaan.

11. Lopuksi vastauksena eräille puhujille, jotka halusivat lainsäädännöllisen ennakkovalvonnan käyttöönottoa, toiset puhujat korostivat sitä, että toimivallan jakoa ja toissijaisuutta koskevien periaatteiden noudattamisen ennakkovalvonnan olisi oltava luonteeltaan pääasiassa poliittista ja että riitatapauksissa asian viemisen tuomioistuimeen olisi oltava viimeinen keino.
12. Muutamat puhujat katsoivat, että koska toissijaisuusperiaate on luonteeltaan sekä poliittinen että oikeudellinen, olisi perustettava luonteeltaan poliittis-oikeudellinen välitysmenettely, joka voisi käsitellä toimivallan jakoon tai toissijaisuusperiaatteeseen liittyviä kysymyksiä ennen kuin säädös on annettu.

b) Toimivallan käytön välineet

13. Puhujien suuri enemmistö arvosteli unionin toimivaltansa käyttämiseen liittyvien välineiden sekavuutta ja niiden määrän nopeaa kasvua. Näin ollen he korostivat, että nämä välineet olisi rationalisoitava siten, että ne määritellään uudelleen, niitä yksinkertaistetaan ja niiden määrää pienennetään. Jotkut kannattivat selkeää säädöshierarkiaa.

14. Jotkut suhtautuivat lisäksi kriittisesti nykyiselle lainsäädännölle joskus ominaiseen liialliseen yksityiskohtaisuuteen ja suosittelivat, että turvauduttaisiin useammin puitelainsäädäntöön. Muutamat katsoivat, että olisi tunnustettava laajemmin se, että unionin toimintatavat voivat vaihdella niiden voimakkuudesta riippuen (yhdenmukaista soveltamista koskevat säännöt, täydellinen tai mahdollisimman vähäinen yhdenmukaistaminen, vastavuoroinen tunnustaminen, pakollinen tai "avoin" yhteensovittaminen).
15. Mitä tulee ehdotukseen luoda vastaavuussuhde toimivaltaa koskevien luokkien ja erityyppisten oikeudellisten välineiden (asetus, direktiivi, päätös...) välille, jotkut valmistelukunnan jäsenet katsoivat, ettei tällaista vastaavuutta ole mahdollista luoda. Sitä vastoin jotkut puhujista ehdottivat, että muutettaisiin välineiden nimitykset, jotta ilmaistaisiin paremmin niiden luonne (esimerkkeinä on esitetty seuraavia nimityksiä: "laki" ja "puitelaki").

Lisäksi useat puhujat, jotka arvostelivat nykyisten perussopimusten pilarirakennetta, myönsivät, että kolmen pilarin välineet tai ainakin ensimmäisen pilarin (yhteisö) ja kolmannen pilarin välineet (yhteistyö rikosasioissa) olisi sovitettava yhteen.

16. Lopuksi tuotiin esille myös:
- tarve säilyttää yhteisön oikeuden ja sen välineiden ominaispiirteet ja erityisesti ensisijaisuus ja välitön oikeusvaikutus;
  - ajatus "valtiosäätöä täydentävistä laeista" uutena välineenä säädöshierarkiassa; näitä olisivat ainoastaan lähes perustuslain luonteiset säännökset.

c) Tehokkuus ja legitiimiyys päätöksentekoprosessissa

17. Puhujista monet mainitsivat legitiimiyden ja tehokkuuden välisen kiinteän yhteyden ja vastasivat samalla neljänteen ja viidenteen kysymykseen. He myönsivät, että olisi toivottavaa saada aikaan parannuksia sekä unionin päätöksentekomenettelyjen tehokkuudessa että niiden legitiimiydessä. Useat puhujat korostivat, että näitä menettelyjä olisi tarpeen yksinkertaistaa ottaen muun muassa huomioon lainsäädäntömenettelyn nykyinen pituus ja että menettelyjen määrää olisi vähennettävä.

Toiset totesivat kuitenkin, että yksinkertaistamisen tavoite kohtaisi väistämättä rajoja unionissa, jolle on ominaista monimuotoisuus, ja että olisi aiheellista säilyttää sen päätöksentekoprosessin ainutlaatuisuus. Ensisijaisena päämääränä olisi pikemminkin oltava menettelyjen saattaminen avoimemmiksi ja helpommin ymmärrettäviksi.

18. Useat valmistelukunnan jäsenet halusivat laajentaa määräenemmistön käyttöä ja poistaa nykyiset veto-oikeudet, mikä joidenkin mukaan voitaisiin myös ilmaista käyttämällä vahvistettua määräenemmistöä. Useat puhujat kannattivat neuvoston istuntojen julkisuutta silloin kun se toimii lainsäätäjänä.
19. Valmistelukunnan jäsenten suuri enemmistö halusi vahvistaa parlamentaarisuutta unionin päätöksentekomenettelyssä. Tässä yhteydessä useat mainitsivat, että olisi lisättävä kansallisten parlamenttien asemaa tässä menettelyssä ja vahvistettava Euroopan parlamentin valtaa, yhdet painottaen ensimmäistä näkökulmaa ja toiset toista näkökulmaa. Kansallisten parlamenttien osalta muutamat puhujat olivat kiinnostuneita ajatuksesta luoda uusi rakenne tai elin, joka mahdollistaisi kansallisten parlamenttien suoran osallistumisen prosessiin unionin tasolla, kun taas toiset pitivät parempana sitä, että parlamenttien hallitustensa toimintaan neuvostossa kohdistamaa valvontaa parannetaan samalla, kun unionin tasolla säilytetään nykyinen toimielinrakenne. Euroopan parlamentin osalta useat vaativat sen rinnakkaislainsäätäjän aseman laajentamista ja jopa saattamista yleiseksi. Jotkut ehdottivat myös Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien ja niiden Eurooppa-asioita käsittelevien valiokuntien välisten suhteiden vahvistamista esimerkiksi COSACin mallia kehittämällä.
20. Useat puhujat käsittelivät kysymystä komission yksinomaisen lainsäädännöllisen aloiteoikeuden säilyttämisestä. Jotkut heitä kannattivat aloiteoikeuden myöntämistä myös Euroopan parlamentille, muutamat mainitsivat myös kansalliset parlamentit tai neuvoston. Useat muut hylkäsivät nämä ehdotukset ja puolustivat komission yksinomaisen aloiteoikeuden säilyttämistä.
21. Useat pyysivät parannuksia täytäntöönpanosääntöjen antamismenettelyyn yhteisön tasolla, ja he arvostelivat nykyisen komitologiamenettelyn monimutkaisuutta ja vaikeaselkoisuutta.

Tässä yhteydessä jotkut ilmaisivat kannattavansa nykyisten komiteoiden määrän vähentämistä ja avoimuuden lisäämistä niiden työskentelyssä. Pyydettiin myös sellaisen järjestelmän perustamista, jossa komissio antaa täytäntöönpanosääntöjä lainsäätäjän valvonnassa.

22. Useat valmistelukunnan jäsenet korostivat lainsäädännön laadun parantamista koskevan tavoitteen tärkeyttä. Tässä yhteydessä tuotiin esille muun muassa seuraavaa:
- Lisätään sidosryhmien kuulemista lainsäädäntöprosessin kaikissa vaiheissa komission ehdotuksen valmistelusta aina siihen saakka kunnes lainsäätäjä on hyväksynyt ehdotuksen.
  - Valtioista riippumattomien järjestöjen ja yhdistysten merkitys kansalaisten ja poliittisten toimijoiden yhdistäjänä.
  - Ajatus siitä, että neuvoston ja Euroopan parlamentin olisi seurattava sitä esimerkkiä, jonka komissio on antanut ottamalla käyttöön järjestelmän, jonka tarkoituksena on parantaa lainsäädännön laatua.
  - Käytetään enemmän sitä mahdollisuutta, että asianomaiset alat määrittelevät itse norminsa (itsesääntely) tai ne määritellään näiden alojen ja viranomaisten välisessä yhteistyössä (yhteissääntely), päätöksentekoprosessin keventämiseksi tietyillä aloilla.
23. Muihin tehokkuutta ja legitimiyyttä koskevassa keskustelussa mainittuihin seikkoihin kuuluvat seuraavat asiat:
- Olisi otettava käyttöön todellinen vallanjako, joka puuttuu nykyisestä järjestelmästä. Tässä yhteydessä korostettiin tarvetta erottaa säädökset paremmin muista täytäntöönpanotoimista.
  - Unionin toiminnan eri alojen välillä olisi pyrittävä parempaan poliittiseen yhteensovittamiseen.
  - Jäsenvaltioiden tasa-arvoisuus päätöksentekoprosessissa olisi varmistettava.
  - Olisi määrättävä siitä, että neuvoston olisi lainsäätäjänä tehtävä päätöksensä kaksinkertaisella enemmistöllä (jäsenvaltioiden enemmistö ja asukkaiden enemmistö). Jotkut valmistelukunnan jäsenet arvostelivat Nizzan sopimuksella määrätyn järjestelmän monimutkaisuutta.
  - Avoin koordinoitimenetelmä olisi sisällytettävä perussopimuksiin.
  - Euroopan parlamentin kokoonpanon edustavuus on tärkeää samalla, kun perustana säilytetään asukasluvultaan pienempien valtioiden vähimmäisedustus.

24. Jotkut valmistelukunnan jäsenet painottivat, että unionin legitiimiys perustuu myös sen yhteisten arvojen tunnustamiseen ja suojelemiseen. Tässä yhteydessä tuotiin esiin seuraavaa:
- yksityishenkilöiden pitäisi voida helpommin saada oikeussuojaa yhteisön tuomioistuimelta
  - Euroopan neuvoston merkittävä tehtävä; on tärkeää, että unioni on sen kanssa yhteistyössä
  - perussopimuksissa pitäisi nimenomaisesti tunnustaa oikeus paikalliseen itsehallintoon.
25. Keskustelun päätteeksi puheenjohtaja esitti lyhyen yhteenvedon. Hän mainitsi asiat, joista vallitsi yksimielisyys tai laaja yhteisymmärrys, ja samalla ne, joista oli toisistaan poikkeavia, jopa vastakkaisia käsityksiä, samoin kuin monia aiheita, joita olisi tarkasteltava perusteellisemmin. Tämä voisi tapahtua erityisesti työryhmissä.

Puheenjohtaja mainitsi erityisesti seuraavat seikat:

- vallitsevan käsityksen mukaan nykyinen toimivallanjakojärjestelmä on yleisesti ottaen vakiinnuttanut asemansa, mutta että ulko- ja turvallisuuspolitiikan ja oikeusasioiden alalla on tarpeen sekä selventää että vahvistaa toimivaltaa
- toisaalta halutaan säilyttää järjestelmän joustavuus, toisaalta sitä halutaan tarkentaa, mikä on jonkin verran ristiriitaista
- perussopimuksissa olevaa luetteloa unionin toiminnan tavoitteista on ehdotettu muutettavaksi
- toissijaisuuden ja toimivallan rajojen valvontaa pidetään tärkeänä, samoin ehdotettujen eri mallien tarkastelua
- yleisesti ottaen halutaan selkiyttää välineitä, vähentää niiden lukumäärää ja estää yksityiskohtiin menevät byrokraattiset ylilyönnit sekä tarkastella uudelleen välineiden nykyisiä nimityksiä
- pilarirakenne vaatii perusteellista tarkastelua, monet ovat vaatineet siitä luopumista
- demokraattinen legitiimiys: kyse ei ole unionin toiminnan legitiimiyden puutteesta tiukasti oikeudelliselta kannalta katsoen - jonka yhteisöjen tuomioistuin joka tapauksessa tuomitsisi - vaan siitä, vastaako unionin toiminta kansalaisten odotuksia ja selittykö se heille riittävästi eli saako se kansalaisilta riittävän hyväksynnän.

III Työryhmät

26. Puheenjohtaja ilmoitti valmistelukunnalle, että edellisten istuntojen keskustelujen seurauksena puheenjohtajisto oli sopinut perustavansa ensimmäiset työryhmät (CONV 52/02), joiden työskentelyyn voivat osallistua kaikki valmistelukunnan jäsenet, niin varsinaiset kuin varajäsenet ja tarkkailijatkin. Jokaisen valmistelukunnan jäsenen on ilmoitettava ennen 30.5. halukkuudestaan osallistua työryhmiin sekä näiden suosituimmuusjärjestys.
27. Erään kansallisen parlamentin jäsen piti kansallisten parlamenttien jäsenten puolesta puheenvuoron, jossa hän ilmaisi tyytyväisyytensä siihen, että työryhmätyöskentely oli pääsemässä alkuun. Edustamiensa valmistelukunnan jäsenten puolesta hän pyysi, että puheenjohtajisto julkaisisi täydellisen luettelon työryhmistä, jotka toimivat valmistelukunnan työskentelyn aikana, ja liittäisi mukaan myös tehtäväkuvaukset. Näin luettelosta olisi mahdollista keskustella, sitä voitaisiin täydentää ja kunkin työryhmän toimeksianto voitaisiin hyväksyä.

Muissa puheenvuoroissa ehdotettiin aiheita, joita varten voitaisiin perustaa työryhmiä myöhemmin: demokratia, toimielimet, määräenemmistöpäätökset, unionin sosiaalinen ulottuvuus, alueet, turvallisuus jne.

28. Puheenjohtaja otti esille sen, että pääosan työskentelystä tulee tapahtua valmistelukunnassa pirstoutumisen välttämiseksi. Valmistelukunnan on pysyttävä yhtenäisenä ja laadittava ehdotuksensa aikanaan. Puheenjohtaja lisäsi, että tässä mielessä valmistelukunnan työskentely poikkeaa parlamentin työskentelystä, jossa eri valiokunnat ovat erikoistuneet aiheittain. Hän lisäsi, että työryhmien tarkoituksena on käsitellä erityiskysymyksiä, jotka on valmistelukunnan keskustelussa otettu esille, sekä ehdottaa niihin vastauksia ja että horisontaaliset alat, kuten ulkopolitiikka, on käsiteltävä varsinaisessa valmistelukunnassa. Kansallisten parlamenttien jäsenten pyynnön osalta puheenjohtaja totesi, että oli ennen aikaista laatia työryhmistä tyhjentävää luetteloa, sillä ryhmien käsiteltäviksi tulevat aiheet päätetään valmistelukunnassa horisontaalisista asioista käytävässä keskustelussa.

Puheenjohtaja vakuutti kuitenkin, että puheenjohtajisto ottaa harkintaansa esille tulleet asiat, myös täydellisen työryhmäluettelon laatimisen. Hän ilmoitti myös, että työryhmät perustetaan valmistelukunnan jäsenten pyyntöjen ja asiantuntemuksen perusteella siten, että pyritään säilyttämään tasapaino eri ryhmittymien, poliittisten suuntausten ja sukupuolten välillä. Yleisölle julkistamisesta päättävät työryhmien puheenjohtajat, ja tulosten esittelyä koskeva määräaika vaihtelee työryhmän mukaan.

IV Keskustelufoorumi ja kansalaisyhteiskunnalle omistettu valmistelukunnan istunto

29. Varapuheenjohtaja Dehaene esitteli puheenjohtajiston muistion "Valmistelukunta ja kansalaisyhteiskunta" (CONV 48/02) painottaen seuraavia seikkoja:
- 24. ja 25.6. pidettävässä täysistunnossa käsitellään lähes yksinomaan kansalaisyhteiskuntaa. Varapuheenjohtaja Dehaene pitää istunnon avauspuheenvuoron. Sen jälkeen talous- ja sosiaalikomiteaa, alueiden komiteaa ja työmarkkinaosapuolia edustavat tarkkailijat esittävät selonteon yhteydenpidostaan. Lisäksi yhtä valmistelukunnan jäsentä kustakin maasta pyydetään tekemään yhteenveto oman maansa keskustelufoorumilla tähän asti esiintyneistä näkemyksistä joko suullisesti istunnon aikana tai kirjallisesti.
  - Ennen 24. ja 25.6. pidettävää istuntoa pidetään puheenjohtajiston jäsenten vetämiä julkisia kokouksia aihekohtaisten kontaktiryhmien puitteissa, joissa on mukana kansalaisyhteiskuntaa edustavia järjestöjä. Kukin kontaktiryhmä nimeää yhden tai kaksi henkilöä, jotka pitävät puheenvuoron täysistunnossa.
  - Valmistelukunnan sihteeristö laatii valmistelukunnalle yhteenvedon keskustelufoorumin www-sivustoon saapuneista kannanotoista. Samoin se kerää yhteen kansallisista keskusteluista laaditut tiivistelmät, jotka jaetaan 24. ja 25.6. pidettävää istuntoa varten.
  - 24. ja 25.6. pidettävä istunto pidetään kansalaisyhteiskunnan kanssa Euroopan ja kansallisella tasolla käytävän keskustelun merkeissä, johon kaikki valmistelukunnan jäsenet voivat vapaasti osallistua.

30. Seuraavat seikat tulivat keskustelussa esille:

- Useat valmistelukunnan jäsenet vaativat, että 24. ja 25.6. pidettävässä istunnossa kuullaan valtioista riippumattomien järjestöjen kansallisten tasojen edustajia ja kansallisten keskustelufoorumien vastuuhenkilöitä.
- Yksi valmistelukunnan jäsen piti tärkeänä, että kirkkoja kuullaan ja tiedusteli, minkä sijaan ne saavat suunnitteilla olevissa seitsemässä kontaktiryhmässä. Eräs toinen jäsen teki samansuuntaisen huomautuksen pienyrityksiä edustavien järjestöjen osalta.
- Talous- ja sosiaalikomitean puheenjohtaja, joka on valmistelukunnan tarkkailijajäsen, ilmoitti komiteassa 27.5. pidettävästä kokouksesta, johon osallistuu Dehaenen ja Barnierin läsnä ollessa yli 125 eurooppalaista ja kansallista kansalaisjärjestöä uskonnolliset yhteisöt mukaan lukien. Hän esitti kutsun kaikille valmistelukunnan jäsenille.

31. Tämän kohdan päätteeksi varapuheenjohtaja Dehaene huomautti, että jos käytännön järjestelyjen vuoksi kansallisia valtioista riippumattomia järjestöjä ei voida pyytää mukaan 24. ja 25.6. pidettävään kuulemistilaisuuteen (puheenjohtajisto aikoi kuitenkin vielä tutkia asiaa) näillä olisi useita mahdollisuuksia osallistua keskusteluun erityisesti seuraavin tavoin:

- lähettämällä kannanotto keskustelufoorumiin
- osallistumalla kansallisiin keskusteluihin ja foorumeihin, joiden tärkeyttä Dehaene korosti
- osallistumalla talous- ja sosiaalikomiteassa pidettäviin säännöllisiin kokouksiin
- osallistumalla kontaktiryhmien julkisiin kokouksiin, jotka pidetään ennen 24. ja 25.6. pidettävää istuntoa.

V Valmistelukunnan seuraava istunto

32. Varapuheenjohtaja Amato päätti istunnon toteamalla, että valmistelukunnan seuraavassa istunnossa 5. ja 6.6. käsiteltäisiin pääasiassa oikeus- ja sisäasioita ja toisen osan aikana käsiteltäisiin kansallisten parlamenttien asemaa unionin rakenteissa. Kummastakin aiheesta valmistelukunnalle laaditaan muistio ja lyhyt kysely keskustelun helpottamiseksi.